

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och E. Finnegan), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Hathaway, och D. Beard, Barrister), Europeiska kommissionen (ombud: S. Boelaert och M. Konstantinidis)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av tribunalen (åttonde avdelningen) den 19 maj 2010 i mål T-181/08, Tay Za mot rådet. Genom denna dom ogillande tribunalen talan om delvis ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 194/2008 av den 25 februari 2008 om förlängning och skärpning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar och om upphävande av förordning (EG) nr 817/2006 (EUT L 66, s. 1), i den del som klagandens namn är upptaget i förteckningen över personer, grupper och enheter som bestämmelserna är tillämpliga på.

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 19 maj 2010 i mål T 181/09, Tay Za mot rådet, upphävs.
2. Rådets förordning (EG) nr 194/2008 av den 25 februari 2008 om förlängning och skärpning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar och om upphävande av förordning (EG) nr 817/2006 ogiltigförklaras i den mån den berör Pye Phy Tay Za.
3. Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna såväl i första instans som i förevarande mål om överklagande.
4. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader såväl i första instans som i förevarande mål om överklagande.

(¹) EUT C 260, 25.9.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 mars 2012 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Prešov — Slovakien) — Jana Pereničová och Vladislav Perenič mot SOS financ spol. s r. o.

(Mål C-453/10) (¹)

(Konsumentskydd — Konsumentkreditavtal — Felaktigt angivande av årlig effektiv ränta — Betydelsen av otillbörliga affärsmetoder och oskäliga villkor för giltigheten av avtalet som sådant)

(2012/C 133/11)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Prešov

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Jana Pereničová och Vladislav Perenič

Svarande: SOS financ spol. s r. o.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Okresný súd Prešov — Tolkning av artiklarna 4.1 och 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22) — Konsumentkreditavtal i vilket en ockerränta föreskrivs — Fråga vilken betydelse förekomsten av otillbörliga affärsmetoder och oskäliga villkor har för giltigheten av avtalet som sådant

Domslut

1. Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att den domstol som prövar saken — vid bedömningen av huruvida ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument och som innehåller ett eller flera oskäliga villkor kan bestå utan dessa villkor — inte kan grunda sitt avgörande endast på att det eventuellt är förmånligt för en av parterna, i detta fall konsumenten, att avtalet förklaras ogiltigt i sin helhet. Direktivet utgör emellertid inte hinder för att en medlemsstat, med iakttagande av unionsrätten, föreskriver att ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument och som innehåller ett eller flera oskäliga villkor är ogiltigt i sin helhet om detta leder till ett bättre skydd för konsumenten.
2. En affärsmetod, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som innebär att den årliga effektiva ränta som anges i ett kreditavtal är lägre än den verkliga effektiva räntan ska anses "vilselärande" i den mening som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder), såvitt den medför eller sannolikt kommer att medföra att genomsnittskonsumenten fattar ett affärsbeslut som han eller hon annars inte skulle ha fattat. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet i det mål den har att avgöra. Fastställandet av att en sådan affärsmetod är otillbörlig utgör ett av de kriterier utifrån vilka den behöriga domstolen, enligt artikel 4.1 i direktiv 93/13, kan bedöma huruvida avtalsvillkoren avseende konsumentens kreditkostnad är oskäliga. Detta fastställande har emellertid ingen direkt betydelse för bedömningen av huruvida det kreditavtal som ingåtts är giltigt enligt artikel 6.1 i direktiv 93/13.

(¹) EUT C 328, 4.12.2010.